

רוטרייתון

עלון מס' 4

מועדון רוטרי כפר סבא

אזור 2490 ישראל



"שירות לזולת-שרות לשלום"

2012-2013

www.rotary-kfar-saba.org.il

כתיבה ועריכה: אילנה הריס

פעילות המועדון בחודש נובמבר 2012

נושא	נובמבר 2012	
ביקור הנגיד	04.11.12	א'
טיול לפזורה הבדואית	10.11.12	שבת
הכנות לוגיסטיות לערב ההתרמה	11.11.12	א'
הכנות לוגיסטיות לערב התרמה	18.10.11	א'
ערב התרמה באודיטוריום העירוני בכפר סבא	24.11.12	שבת
—	25.11.12	א'
מפגש פיירסייד בבתי חברים	30.11-1.12.12	שישי- שבת

לתת/בועז שרעבי

"...לתת את הנשמה ואת הלב
לתת, לתת כשאתה אוהב
ואיך מוצאים את ההבדל
שבין לקחת ולקבל
עוד תלמד לתת לתת..."



"תמיד תן לזולת מבלי לזכור, תמיד קבל מבלי לשכוח"

ערב התרמה

בערב קריר וגשום במוצ"ש ה-24.11.12 התקיים לו ערב ההתרמה של מועדון כפר סבא. זוהי שנת כהונתו של מאיר אהרוני ואורחים רבים טרחו והגיעו. את הערב כיבדו בנוכחותם ראש העיר ונכבדים רבים אחרים ממועצת העיר וכן נציגים ממועדוני רוטרי נוספים.

קולו של שלמה'לה גונן הדהד באולם, ולאחר ברכות הפתיחה הוא קרא בקול רהוט וברור, בשמותיהם של חברי ועדת האירוע ואז ביקש מכל חברי המועדון חמישים במספר!!! לעמוד על רגליהם.

כולנו, גברים ונשים כאחד, עומדים בגאווה באולם המלא מפה לפה, והקהל רואה לעיניו 'גוש' - גוף גדול של אנשים ששמו להם למטרה **לפעול למען הקהילה.**

מחיאות הכפיים הממושכות והעוצמתיות, לא איחרו לבוא - שהרי לכל אחד מהיושבים בקהל יש חבר-שניים או יותר שנמצאים ברוטרי מזה שנים ושמספרים על המועדון סיפורים גדולים וקטנים.

ולמעשה, **הקהל** בעצם בואו ובעצם הסכמתו לרכוש כרטיסים, **וכן התורמים ונותני החסויות הם** - הם **התורמים האמיתיים**, הם **שותפים לנו** בעשייה הקהילתית למען כפר סבא עירנו ואין דבר המחמם יותר את הלב!!!

נשיא המועדון מאיר אהרוני מפרט בנאומו חלק מהפעולות הקהילתיות שעבורן מיועדות התרומות שנצברות בערב זה ומזכיר שכל הפעילות של החברים שמטרתה חיזוק אוכלוסיות חלשות בעיר, נעשית הן במהלך השנה והן למען ערב ההתרמה, בהתנדבות מלאה וללא כל תמורה.

הערב היה סיומו של מאמץ מרוכז של 3-4 חודשים בראשותו של יחיאל שטרית שניהל ביד רמה את ועדת האירוע.

כאן המקום לפרט מיהם חברי הוועדה שעמלו וטרחו: יחיאל וטובה שטרית, שרה ומאיר אהרוני, איתן הריס, רשטיק צילה עולי, נינה ושלמה גונן, אסתר האס

כל הכבוד חברים על העשייה המוקפדת והדבקות במטרה!!

כידוע קביעת **התאריך** הוא ראשיתו של התהליך, מכאן ואילך מרוכזים כל המאמצים לאותו יום קובע. יש את נושא 'מכירת הכרטיסים', ואין מפגש מועדוני שבו לא מדווחים על 'כמה', ו'על-ידי מי', ו'כמה כרטיסים עוד נשארו', על הצורך בהגברת המאמץ השיווקי וכו'. כאן המספרים מדברים וישנם כמובן 'האשפים' שבינינו כמו: מאיר, שלמה, עולי, מיכה, גבי ואחרים.

יש את נושא **הפרוספקט** הצבעוני המחולק לאורחים שמרחיב על אופיו של המועדון ומפרט את פעולותינו במהלך השנה. **דף החסויות** בפרוספקט, (כשמאיר ויוסי 'מככים') שוב **מוכיח** לנו שיש בעיר גורמים עסקיים רבים התומכים, מכירים ומוקירים את עשייתנו ואף

מוכנים לתרום לכך בנפש חפצה. יבורכו על תרומתם הנדיבה!!!

על הפרוספקט מופקדים ביד אמונה ומקצועית מאיר ושרה אהרוני בעזרת מגע הקסם של ורד קסוטו הגרפיקאית.

שולחנות מעוצבים ועמוסי כיבוד קיבלו את פני הבאים, החברים כולם חגיגיים, הגברים בחולצות לבנות ובעניבות עם סמל המועדון והנשים במיטבן. להקת "אנחנו כאן" הרנינה את רוחנו בשירת מקהלה, בריקודים מרהיבים ובתלבושות הססגוניות.

כבוד והוקרה לכל החברים הרבים שנטלו חלק בהרמת ערב חשוב זה,

בכל המשימות גדולות וקטנות- וכבוד למועדון כולו שכאלה הם חבריו!!!

<http://www.youtube.com/watch?v=p7J97EBZzO8>

(קישור לשירה של לימור שפירא המבצעת

את אמה שפלן- החל מהדקה 3:35)

חברים ואורחים בערב ההתרמה במבואת האודיטוריום



בתמונה מימין: עולי, יחיאל, חיה ומאיר-נשיא המועדון



דברים בשם אומרם: קראו את דברי התודה של הנגיד על ביקורו אצלנו

"לכבוד נשיא המועדון – מאיר אהרוני וכל חברי מועדון "רוטרי כפר סבא"

חברי היקרים מזכיר האזור, נ"ל זאב יפה, אמר לי כי היום בו אתחיל את דברי במלים "אני נרגש" – יבשר את הפיכתי לנגיד אמיתי. בביקורי במועדונכם אכן התרגשתי, ובטוחני כי חשתם בכך. לכפר סבא מקום מיוחד בלבי. עת נלחמתי כטנקיסט במלחמת יום כיפור ונפצעתי מטיל – אושפזתי בית החולים "מאיר" בכפר סבא ואני זוכר את המקום לטובה – את המיטה עם הסדינים הנקיים אשר החליפה את הטנק המאובק עם ריח אבק השריפה, את המקום שבו טיפלו בי במקצועיות ואהבה עד אשר קמתי מכסא הגלגלים וחזרתי להמשך השירות הצבאי שלי, אותו סיימתי כקצין שריון. מקום מיוחד בלבי שמור למי אשר היה ראש העיר שלכם באותם ימים – זאב גלר ז"ל, אשר הגיע לבית החולים מדי יומיים – שלושה כדי להתעניין בנו הפצועים, ובבני המשפחה שלנו, תוך שפועל לפתור בעיות אשר התעוררו במיוחד אצל מי אשר הגיע מרחוק לשבת ליד מטת בנו הפצוע. תודה שהזמנתם את הגב' טובה גלר לישיבת המועדון, ואפשרתם לי להביע את הערכתי ותודתי לבעלה המנוח. המפגש איתה ריגש אותי ביותר, ואם נחנקתי והתקשיתי לדבר – סלחו לי. אכן התרגשתי. הגב' טובה גלר היטיבה לתאר את פועלכם, וגם ראש העיר, מר יהודה בן חמו אשר הגיע לישיבת המועדון הסביר לנו את תרומתכם לעיר. נראה כי לא הייתי צריך לומר מילה, אלא רק להקשיב להם וליהנות ממועדון מפואר עם חברים נפלאים, ואשרי כי זכיתי למועדון כזה באזור עליו אני מופקד השנה. בישיבת ההנהלה נהניתי מהנגינה והשירה של הצעירים אשר הופיעו בפנינו. אין זה סוד כי החינוך המוסיקלי קרוב ללבי, באשר תמכתי בו במשך שנים רבות. שאו ברכה על תמיכתכם שלכם במוסיקאים. למדתי על פעילותכם הברוכה, לרבות הכשרת אותן נשים אשר מתקשות בקריאה וכתובה להשתמש במחשב, וכן פעילותכם רבת השנים בקהילה האתיופית, פעולות אלה הנן רק חלק מעשייה ברוכה ומגוונת. תודה מיוחדת שלוחה לשרה ומאיר אהרוני על הכנסת האורחים, ועל הספר פרי עמלם אשר העניקו לי. לתודתי מצטרפים גם רעייתי, ציפי, מזכיר האזור – נ"ל זאב יפה ורעייתו, רחל, ועוזרת הנגיד לאשכול השרון, נ"ל ליאורה גביש.

בברכה, מוישיק יונאי, עו"ד

נגיד רוטרי ישראל לשנת הרוטרי 2012

ביקור הנגיד

נשיא המועדון והמזכיר בעת הענקת דגל המועדון לנגיד הרוטרי



נגיד הרוטרי בעת ביקורו במועדון בכפר סבא



כמה עוד נשקיע בחידושי הטכנולוגיות עם השמות הזויים האלה??



ומי שלא מתבלבל מהשפע וההצפה בתחום – שיקום!!!

קשה להאמין כמה חסרת אונים אני. אני שגולשת, שומרת, פותחת תיקיות, מאחסנת, כותבת, עורכת ועוד ועוד, ופתאום מול המכשירים 'הקטנים' חסרי החוטים (הסמארטפונים, הניידים וכד') למיניהם ושלל המוצרים החדשים-לבקרים, שם אני מאבדת עשתונות, פשוט כאילו הם חסומים בפני ולא עוזר הסברי הנכדים שיודעים מייד את כל התשובות ואת דרך ההפעלה.

מה שבטוח שבסופו, מחוסר ברירה, אלמד 'שלטט' גם בצעצועים החדשים.

ואפרופו אותם מכשירים 'קטנים' שאף אחד אינו שומט מידו – האם שמתם לב שנשארו רק מקומות ומצבים **בודדים** שבהם אלה אינם 'חודרים' לחיינו ואינם מסיטים ומסיחים את תשומת לבנו ברעשי הרקע שלהם.

התברר שכמעט **רק במקלחת תחת המים הזורמים**, אין אנו צמודים לאותו מכשיר משעבד וזו נשארה לנו כמפלט.

וגם זה רק עד להודעה חדשה.

אז תיהנו מחידושי הטכנולוגיה תוך שמירה על המידתיות, שהרי אין כמו מילים אנושיות וחיוך אמיתי בין שני אנשים.

העצמה נשית בפזורה הבדואית

מי היה מאמין?? בחוץ גשם סוחף ואנו בדרכנו דרומה לביקור בפזורה הבדואית.

המקום הראשון היא העיר רהט. רהט הוקמה בשנת 1972 על שטחי נחלת שבט אלהוזייל, במסגרת תוכנית ממשלתית להקמת ישובי קבע לאוכלוסייה הבדואית בנגב.

בפאתי רהט אנחנו פוגשים את אחמד אלהוזייל, בנו של השייח' סלמאן אלהוזייל השני. אביו המפורסם שימש במשך שנים ארוכות כבורר עליון, הן של הבדואים בנגב, והן של בדואים המתגוררים בצפון הארץ, ואף בירדן ומצרים. אחמד מראה לנו את הבית בו גדל, מה שקרוי "ארמון השייח'". זהו מבנה אבן הזקוק לשיפוצים בן שלוש קומות, שנבנה בראשית המאה

ה-20. "זה היה המבנה הראשון בנגב", מספר אחמד. לבדואים שגרו באוהלים זה נראה כמו ארמון, וכך קיבל הבית את כינויו. לאחר שיפוצו יהפוך הבית למוזיאון מורשת השבט והתרבות הבדואית בכלל.

לשייח' סלמאן אלהוזייל השני היו 39 נשים (בכל פעם שנשא אישה, גירש את הקודמת). אחמד הוא הבן הבכור של האישה ה-39. איתה אגב, נשאר השייח' לחיות במשך יותר משלושים שנה. אחמד מספר שהוא עצמו מצדד במונוגמיה.

ההמשך היה בתל שבע להיכרות עם אישה מיוחדת.

בדואית בת 30+, רווקה, המייצרת מוצרי קוסמטיקה מצמחים מדבריים לפי שיטות מסורתיות שלמדה מסבתא היא אכן פטה - מורגנה מדברית. מדובר במרים אבו - רגייג.

היא מקבלת את אורחיה כשהיא לבושה בבגדים מסורתיים ושערה אסוף במטפחת שחורה. שלוש וחצי שנים בהן שהתה באנגליה כדי ללמוד מינהל עסקים לא שינו את לבושה ומנהגיה. היא ארזה מזוודה בגיל 19, נסעה ללונדון לבדה וכשסיימה את התואר הראשון בעסקים בחרה לחזור לשבט, להשפיע, לשנות וליצור במקום שהוא החשוב לה ביותר. היא החליטה שיהיה לה "מרכז מבקרים" שבו תציג את 'מרכולתה' הייחודית. החליטה ועשתה.

ההמשך היה לשגב שלום וביקור בגלריה הראשונה בנגב – קרמיקה ורקמה. זינאב בעלת הגלריה מציגה לנו שילוב ייחודי בין אמנות לבין הרקמה המסורתית- זוהי עוד אחת שהחליטה, יזמה ועשתה. ושוב אנו חוזים בשילוב המופלא של ישן וחדש בכפיפה אחת.

סיימנו בארוחה של מאקלובה טיפוסית וטעימה בבוסתן אלעאמר בכפר לקייה ולאחריה הרצאתה המרתקת של העובדת הסוציאלית גב' שיפא אלסאנע שגם היא שברה מוסכמות ויצאה ללימודים גבוהים מחוץ לכפרה למרות שהדבר היה כרוך בקונפליקטים תמידיים עם אבי המשפחה. היא הייתה האישה הראשונה שקראה תגר החליטה ועשתה.

מי ייתן וירבו נשים כמותן. חזרנו, מלאי רשמים וחוויות לאחר החשיפה לאוכלוסייה אחרת.

"החלטה היא רק ההתחלה. כשמישהו מקבל החלטה, הוא בעצם קופץ לתוך זרם חזק שישא אותו למקומות שכלל לא חלם עליהם בשעה שהחליט" פאולו קואלו.

חברים בעת הסבר על המורשת הבדואית ותרבותה



שילוב ייחודי של קרמיקה ורקמה בדואית



ימים טרופים בנובמבר

הייתה זו אך יד המקרה שגרמה לכך שמבצע "עמוד ענן" למיגור איום הטילים מעזה, החל בראש חודש כסלו הידוע בהקשריו לגבורה.

וכשמזכירים את עזה, מיד עולים לתודעה הזיכרונות של "עופרת יצוקה".

הכל מרגיש כל כך מוכר שזה מוזר ונותן הרגשה של דז'ה-וו.

כבר היינו פה. אזעקת 'צבע אדום' חוזרת ונשנית שוב ושוב וקורעת את האוויר. הטלוויזיה והרדיו הפתוחים, הטלפונים הדאוגים והלילות הלבנים של אוכלוסיות גדולות והולכות, מטביעים את רישומם. בימים כאלה "כיפת הברזל"- פרי מחשבה ישראלית (!!)- הממ"דים שנבנו כהלכה, וצה"ל כמובן, הפועל ללא הפסקה, ולא לאות, נותנים כוח ותקווה.

אלא שהפעם הגיבורים האמיתיים במלוא מובן המילה הם אלה שלהם אנו קוראים **העורף**. **האזרחים**. כל משפחה והפרטים שבה, גברים, נשים, ילדים, עוללים, סבים, וסבתות, בריאים וחולים, שמתפקדים היטב גם בלילות טרופי שינה, שמצאו מחסה גם כששרשותם עומדים 12 שניות בלבד!!!

במלחמה זו חזית ועורף- חד הם. אל תושבי הדרום 'בעלי הוותק' כביכול, נוספו תושבי תל אביב רבתי, אשדוד וסביבותיה, ראשון לציון, ותושבי ירושלים והסביבה. הוא שאמרנו: 'כל הארץ וכל מקום-חזית'.

מה שהיה שגרת חירום הפך ל"שעת חרום" נטו.

במקביל גם גויסו חיילי המילואים. ואלה הגיעו בהמוניהם בלא להניד עפעף.

*"...בין הישנים בפחית לצקיפות מאווערן. בין מה שבצפון כאל
קופאים בעיתון. כמו פקשות בין הסלעים הפנים היפים של
הארץ מתחבאים ... " (אפיאל הופוביל).*

ויש דבר שהאויב אינו יודע: אנחנו נחושים, שורשיים, בעלי העזה ואומץ, דבר לא יזיזנו ממקומנו. לא לחינם כתב שייקה פייקוב:

"ארץ שנאה, היא לנו אם ואם. ארץ בה נחיה, יהיה אה שיהיה..."

והנה עברו הימים הקשים ולנו רק נשאר לקוות לטוב ולשקט שיגיעו. שהרי אין כמו השגרה.

"הנה הם באים ימים של ערעור..."

הידעת??

לעתים קרובות אנו חווים תחושה של ריח מזון המושך או דוחה אותנו הרבה לפני שאנו טועמים ממנו, אך באותה מידה גם צבעו של המזון קריטי ליכולתנו ליהנות ממנו. כתוצאה מכך מזונות רבים הנתפשים כבעלי צבע "טבעי" למעשה נצבעים על ידי היצרנים בכדי לקבל את הגוון אליו אנשים רגילים. לדוגמא, סלמון נצבע בצבע ורדרד, חמאה בגוון צהבהב, וקולה בחום-שחור עמוק. בניסויים שנערכו במהלך השנים נמצאו ראיות רבות לכך שאנשים מקשרים את עוצמת הצבע של המזון לטעמו. מאכל בעל צבע חזק נתפש לרוב כבעל טעם חזק יותר ממאכל זהה בגוון בהיר גם כאשר אין כל הבדל בטעם עצמו. בניסויים בהם נתנו לאנשים לשתות מספר כוסות משקה שנצבעו בגוונים שונים של אותו הצבע, רוב הנבדקים טענו כי ככל שהגוון היה חזק יותר כך המשקה הוא מרוכז יותר, מתוק יותר וטעים יותר אף כי בפועל לא היה הבדל בטעמים.

מייחסים עובדה זו לכך שבימים בהם בני האדם ליקטו את מזונם, גוון חזק היה עדות לפרי בשל המוכן לאכילה, בעוד שגוון בהיר או חלש העיד על פרי שעוד לא הבשיל.

לעומת זאת גוון חזק מדי ייראה בעיני המתבונן והטועם כבעל טעם מלאכותי וגורם לו להירתע מהמזון.

עוגת פיסטאז' - מתנדבים לטעום?



חיצוני לטון

מהו השם לתחושה המלווה טרום-מחלה ?



מהו השם שמומלץ על ידכם למבצע 'עמוד ענן'??



איך מכונה מדור הרכילות הטוב ביותר???



תשובות בגל הפא

קטלוג

יסוד המחלה



עמדו ב-פרץ.



אישה אחת אמרה (א.א.א.)



מי חגג בנובמבר

יום הולדת



יום נישואין



משפחת קידר

משפחת חן